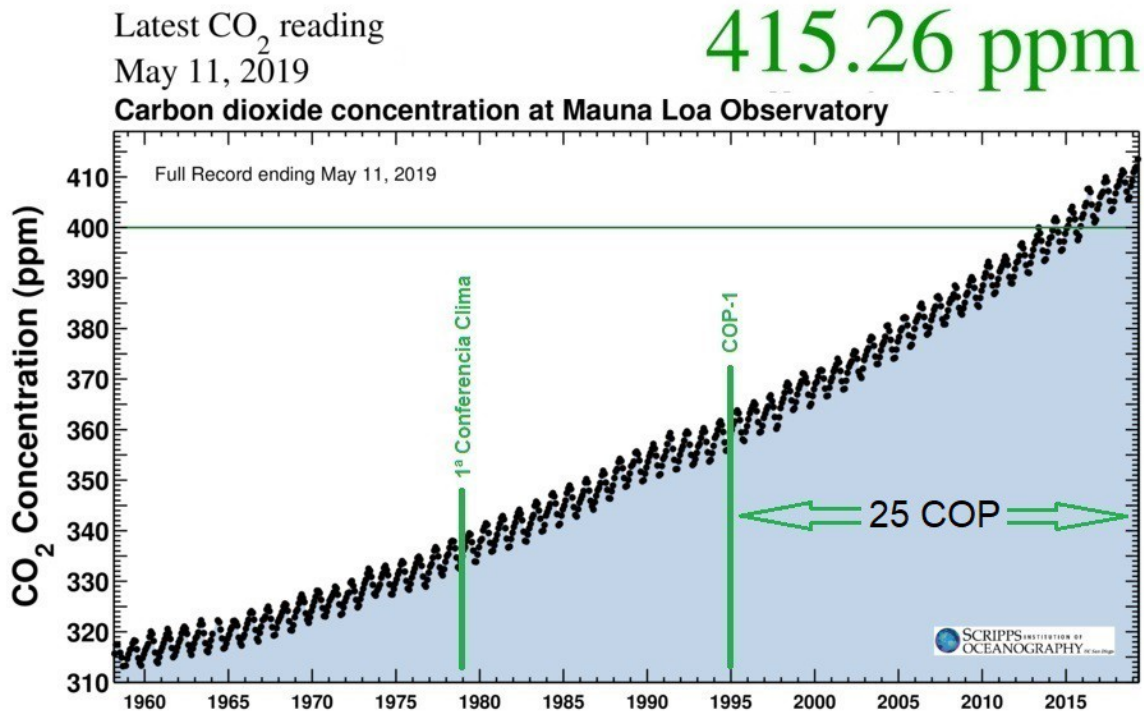

Carta oberta als joves

40 ANYS I 24 COP NO SÓN SUFICIENTS?

La 1^a Conferència Mundial sobre el Clima es va celebrar en 1979 en Ginebra, després han hagut 24 COP organitzades per l'ONU al més alt nivell i entre elles s'han intercalat infinitat de simposis i congressos. La gràfica del CO₂, el principal gas d'efecte hivernacle, mostra clarament de què han servit tantíssimes reunions i mesures tan especulatives com el mercat de drets d'emissions...

Sabem perfectament quins són les causes de l'escalfament i coneixem bé les solucions però, després de 40 anys de marejar la perdiu, encara no s'apliquen. En conseqüència hem superat les 415 ppm (la concentració normal abans de la revolució industrial era de 280), la temperatura mitjana ha pujat ja 1,1°C i cada vegada estem pitjor, amb més ones de calor, sequeres, pluges torrencials, inundacions, plagues, etc. A més hem desembocat en l'emergència climàtica perquè la fusió dels gels de Groenlàndia, de l'Àrtic, de la tundra i uns altres pot provocar una retroalimentació¹ que dispare les temperatures d'una forma irreversible.

També sabem que els acords no avancen perquè els governs són còmplices o no s'atreveixen a enfrontar-se als interessos avariciosos, cortoplacistes i anti ecològics de les grans petrolieres, carboneres, gasistes, automobilístiques, elèctriques, etc., que recapten bilions de \$ cada any (més que la majoria de governs), financen lobbys negacionistes que tornen a créixer amb l'auge de l'extrema dreta i mitjançant la seua omnipresent publicitat manipulen i enganyen a l'opinió pública².

Quan es va plantejar el problema del "forat" d'ozó, les companyies implicades també intentaren sabotejar-ho però no tenien tanta força i en 15 anys els governs aconseguiren aprovar l'Acord de Montreal, que prohibia els CFC, i a partir de llavors va començar a resoldre's el problema³. No obstant açò, amb el canvi climàtic portem ja 40 anys de reunions governamentals i encara no hi ha un acord efectiu que reduïska, o almenys estabilitze, el CO₂ i les temperatures.

Per la nostra banda, els ecologistes hem lluitat pel clima, però sempre en minoria i no hem pogut ni frenar l'escalfament. Només ara, amb la mobilització dels joves, les coses poden començar a canviar perquè sense tenir la culpa de res vosaltres sou els qui més aneu a patir les conseqüències durant les pròximes dècades, quan esclaten tots els problemes amb la major violència. De manera que, si voleu un futur digne o simplement un futur, no teniu més remei que mobilitzar-vos i lluitar per ell.

I no queda molt de temps ja, els científics calculen que només disposem d'altres 10 anys per a limitar la pujada de temperatures a 1,5°C, reduint les emissions de CO2 un 7,6% cada any. I reduir és una cosa que xoca frontalment amb aquest model econòmic, així que va a ser necessària molta més pressió ciutadana sobre els governs per a vèncer la terrible influència de les grans companyies i aconseguir un acord efectiu, semblat al de Montreal.

Però no podem ni devem esperar al fet que les solucions vinguen des de dalt, perquè és dubtós i perquè ja hem perdut 40 anys, durant els quals podia haver-se resolt molt més fàcilment el problema, ara hem d'aplicar ja aquestes solucions. Cada persona conscient ha de minimitzar l'ús dels automòbils, passar-se a la bici i el tren, estalviar energia i recursos, aprofitar l'energia solar, fugir del consumisme i de l'usar i tirar, fomentar les 4R, preferir els productes ecològics i de proximitat, cuidar els ecosistemes, plantar arbres autòctons, etc. etc.

En definitiva, els joves sou la clau del canvi, la força imprescindible per decantar la balança cap al costat de la vida, l'esperança per salvar el clima i milions d'espècies, inclosa la nostra...

[La Ribera en Bici-Ecologistes en Acció](#)

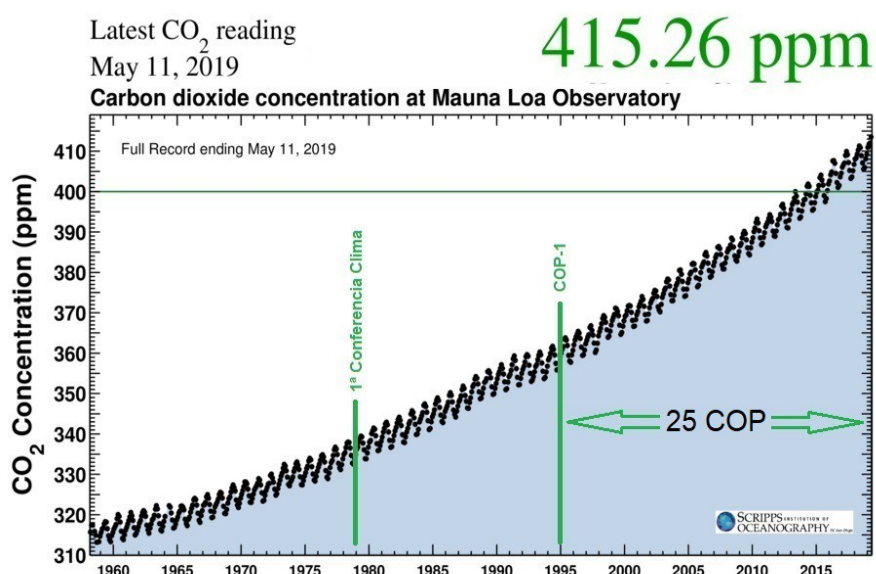
(Anar al [Decàleg pel Clima](#))

(Anar a [Què passa amb el clima? Diàleg apòcrif entre les Parts](#))

Carta abierta a l@s jóvenes

¿40 AÑOS Y 24 COP NO SON SUFICIENTES?

La 1ª Conferencia Mundial sobre el Clima se celebró en 1979 en Ginebra, después han habido 24 COP organizadas por la ONU al más alto nivel y entre ellas se han intercalado infinidad de simposios y congresos. La gráfica del CO₂, el principal gas de efecto invernadero, muestra claramente de qué han servido tantísimas reuniones y medidas tan especulativas como el mercado de derechos de emisiones...

Sabemos perfectamente cuáles son las causas del calentamiento y conocemos bien las soluciones pero, después de 40 años de marear la perdiz, todavía no se aplican. En consecuencia hemos superado las 415 ppm (la concentración normal antes de la revolución industrial era de 280), la temperatura media ha subido ya 1'1°C y cada vez estamos peor, con más olas de calor, sequías, lluvias torrenciales, inundaciones, plagas, etc. Además hemos desembocado en la emergencia climática porque la fusión de los hielos de Groenlandia, del Ártico, de la tundra y otros puede provocar una retroalimentación¹ que dispare las temperaturas de una forma irreversible.

También sabemos que los acuerdos no avanzan porque los gobiernos son cómplices o no se atreven a enfrentarse a los intereses codiciosos, cortoplacistas y antiecológicos de las grandes petroleras, carboneras, gasistas, automovilísticas, eléctricas, etc., que recaudan billones de \$ cada año (más que la mayoría de gobiernos), financian *lobbys* negacionistas que vuelven a crecer con el auge de la extrema derecha y mediante su omnipresente publicidad manipulan y engañan a la opinión pública².

1 Más temperatura → más fusión de hielo → más absorción de energía → más temperatura → ...

2 Recomendable leer «Esto lo cambia todo», de Naomi Klein.

Cuando se planteó el problema del “agujero” de ozono, las compañías implicadas también intentaron sabotearlo pero no tenían tanta fuerza y en 15 años los gobiernos consiguieron aprobar el Acuerdo de Montreal, que prohibía los CFC, y a partir de entonces empezó a resolverse el problema³. Sin embargo, con el cambio climático llevamos ya 40 años de reuniones gubernamentales y todavía no hay un acuerdo efectivo que reduzca, o al menos estabilice, el CO2 y las temperaturas.

Por nuestra parte, l@s ecologistas hemos luchado por el clima, pero siempre en minoría y no hemos podido siquiera frenar el calentamiento. Sólo ahora, con la movilización de l@s jóvenes, las cosas pueden empezar a cambiar porque sin tener la culpa de nada l@s jóvenes sois quienes más vais a sufrir las consecuencias durante las próximas décadas, cuando estallen todos los problemas con la mayor violencia. De manera que, si queréis un futuro digno o simplemente un futuro, no tenéis más remedio que movilizaros y luchar por él.

Y no queda mucho tiempo ya, los científicos calculan que **sólo disponemos de otros 10 años para limitar la subida de temperaturas a 1'5°C, reduciendo las emisiones de CO2 un 7'6% cada año**⁴. Y reducir es algo que choca frontalmente con este modelo económico, así que va a ser necesaria mucha más presión ciudadana sobre los gobiernos para vencer la terrible influencia de las grandes compañías y conseguir un acuerdo efectivo, parecido al de Montreal.

Pero no podemos ni debemos esperar a que las soluciones vengan desde arriba, porque es dudoso y porque ya hemos perdido 40 años, durante los cuales podía haberse resuelto mucho más fácilmente el problema, ahora tenemos que aplicar dichas soluciones. Cada persona consciente debe minimizar el uso de los automóviles, pasarse a la bici y el tren, ahorrar energía y recursos, aprovechar la energía solar, huir del consumismo y del usar y tirar, fomentar las 4R, preferir los productos ecológicos y de proximidad, cuidar los ecosistemas, plantar árboles autóctonos, etc. etc.

I els joves sou la clau del canvi, la força imprescindible per decantar la balança cap al costat de la vida, l'esperança per salvar el clima i milions d'espècies, inclosa la nostra...

[La Ribera en Bici-Ecologistes en Acció](#)

(Ir al [Decálogo por el Clima](#))

(Ir a [Qué pasa con el clima? Diálogo apócrifo entre las Partes](#))

3 Hasta el 2050 no se recuperarán las concentraciones normales de ozono en la estratosfera...

4 Informe de emisiones 2019, PNUMA, resumen en www.publico.es